

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญ

ประเทศไทยและประเทศสมาชิกสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of Southeast Asia Nation : ASEAN) ได้รวมกลุ่มทางเศรษฐกิจของประเทศสมาชิกอาเซียน เรียกว่า ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community : AEC) ดังนั้น สิ่งที่เกิดขึ้นประการหนึ่งที่ประชาชนของทุกประเทศไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ คือ การเคลื่อนย้ายแรงงานอย่างเสรี กล่าวคือ ผลจากการประชุมสุดยอดอาเซียน ครั้งที่ 9 ณ เกาะบาหลี ประเทศอินโดนีเซีย ได้กำหนดให้จัดทำข้อตกลงยอมรับร่วมกัน (Mutual Recognition Arrangements : MRAs) ด้านคุณสมบัติในสาขาวิชาชีพหลัก เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกต่างๆ สำหรับการเคลื่อนย้ายนักวิชาชีพ หรือแรงงานเชี่ยวชาญ หรือผู้มีความสามารถพิเศษของอาเซียนได้อย่างเสรี ด้านคุณสมบัติในสาขาอาชีพหลัก เป็นการอำนวยความสะดวกในการเคลื่อนย้าย นักวิชาชีพ แรงงานเชี่ยวชาญ หรือผู้มีความสามารถพิเศษได้อย่างเสรี ข้อตกลงเรื่องการเคลื่อนย้ายแรงงานที่มีฝีมือไปทำงานในประเทศกลุ่มอาเซียนทั้ง 10 ประเทศอย่างเสรี ได้กำหนดครอบคลุม 8 อาชีพ ได้แก่ วิชาชีพวิศวกรรม (Engineering Services) อาชีพการสำรวจ (Surveying Qualifications) อาชีพสถาปนิก (Architectural Services) อาชีพนักบัญชี (Accountancy Services) อาชีพแพทย์ (Medical Practitioners) อาชีพทันตแพทย์ (Dental Practitioners) อาชีพพยาบาล (Nursing Services) อาชีพการบริการและการท่องเที่ยว (Tourism) (วิทยาลัยอาชีวศึกษาลำปาง, ม.ป.ป. : ออนไลน์) สิ่งที่สำคัญสำหรับแรงงานทุกระดับ นอกจากความสามารถในวิชาชีพของตนเองแล้ว ความรู้และความสามารถด้านภาษาเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อความสำเร็จในการทำงานเป็นอย่างยิ่ง นโยบายของกระทรวงศึกษาธิการในการดำเนินงานตามปฏิญญาอาเซียนด้านการศึกษาเพื่อจัดทำแผนปฏิบัติการอาเซียนด้านการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการนโยบายที่ 2 การพัฒนาศักยภาพนักเรียน นักศึกษา และประชาชนให้มีทักษะที่เหมาะสมเพื่อเตรียมความพร้อมในการก้าวสู่ประชาคมอาเซียน เช่น ความรู้ภาษาอังกฤษ ภาษาเพื่อนบ้าน เทคโนโลยีสารสนเทศ ทักษะและความชำนาญที่สอดคล้องกับการปรับตัวและเปลี่ยนแปลงทางอุตสาหกรรมและการเพิ่มโอกาสในการหางานทำของประชาชน รวมทั้ง การพิจารณาแผนผลิตกำลังคน นโยบายที่ 5 การพัฒนาเยาวชน เพื่อเป็นทรัพยากรสำคัญในการก้าวสู่ประชาคมอาเซียน (สำนักบริหารงานวิทยาลัยชุมชน, ม.ป.ป. : ออนไลน์) ซึ่งมีความสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 23 กล่าวคือ สำนักเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 เป็นองค์กรหลักในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา

ตามมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อพัฒนาสู่สากลและเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนภายในปี 2558 พันธกิจของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 23 ข้อที่ 3 กล่าวคือ ส่งเสริมสนับสนุนให้สถานศึกษาเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23, 2557 : ออนไลน์) ดังนั้น โรงเรียนคำเพิ่มพิตยา จึงได้เล็งเห็นความสำคัญของการเรียนรู้ภาษาเพื่อนบ้านในประเทศสมาชิกสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ จึงได้จัดทำหลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนคำเพิ่มพิตยา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ-ภาษาเวียดนาม) พุทธศักราช 2553 (ฉบับปรับปรุง 2558) ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมนักเรียนของโรงเรียนสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)

การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มีความแตกต่างจากการเรียนของกลุ่มสาระการเรียนรู้ อื่นๆ เนื่องจากผู้เรียนไม่ได้เพียงแค่เรียนภาษาเพื่อความรู้เกี่ยวกับภาษาเพียงอย่างเดียวเท่านั้น แต่ยังต้องเรียนภาษาเพื่อให้สามารถใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตรงตามความต้องการและในสถานการณ์ต่างๆ ในชีวิตประจำวันและการทำงาน การที่ผู้เรียนจะสามารถใช้ภาษาได้อย่างถูกต้อง คล่องแคล่วและเหมาะสมนั้นขึ้นอยู่กับทักษะการใช้ภาษาเป็นสำคัญ ดังนั้น การเรียนรู้ภาษาที่ดีนั้น ผู้เรียนจะต้องมีโอกาสได้ฝึกใช้ทักษะการใช้ภาษาให้มากที่สุด ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน การจัดกระบวนการเรียนรู้ให้มีความสอดคล้องกับธรรมชาติ รวมถึงลักษณะเฉพาะของการเรียนภาษา ซึ่งควรประกอบไปด้วยกิจกรรมที่หลากหลาย ทั้งที่เป็นกิจกรรมการฝึกฝนทักษะทางภาษา และกิจกรรมการฝึกผู้เรียนให้มีวิธีการเรียนรู้ทางภาษาด้วยตัวเองควบคู่กันไปด้วย ซึ่งจะนำมาสู่การเรียนรู้ที่ผู้เรียนสามารถพึ่งตนเองได้ (Learner - Independent) และสามารถเรียนรู้ได้อย่างตลอดชีวิต (Lifelong Learner) ในด้านภาษาต่างประเทศ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือในการค้นคว้า หาความรู้ในการเรียนรู้วิชาอื่นๆ รวมทั้งการศึกษาต่อและการประกอบอาชีพ (บุญเรือน จันทร์โต, 2549 : 1-2) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 (ฉบับปรับปรุง 2553) หมวด 4 แนวการจัดการศึกษา มาตรา 22 บัญญัติไว้ว่า การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุดกระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ มาตรา 24 (2) ได้บัญญัติไว้ว่า ฝึกทักษะกระบวนการคิด การจัดการการเผชิญสถานการณ์และการประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาและมาตรา 24 (3) ได้บัญญัติไว้ว่า การจัดการกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็นทำเป็นรักการอ่าน และเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง ดังนั้น การจัดการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ครูผู้สอนจำเป็นจะต้องยึดหลักการจัดการเรียนรู้เพื่อทำให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลแก่ผู้เรียน (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2557 : ออนไลน์) สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551 กล่าวคือ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศสามารถใช้ภาษาต่างประเทศสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพและศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลกและสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551 : 221)

การจดจำคำศัพท์ต่างๆ เป็นส่วนหนึ่งที่มีความสำคัญอย่างมากในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เนื่องจากคำศัพท์เป็นองค์ประกอบพื้นฐานในการสร้างรูปประโยคซึ่งสามารถพัฒนาความสามารถของนักเรียนในการสื่อสารภาษาต่างประเทศในทุกๆ ด้านไม่ว่าจะเป็นการพูด การฟัง การอ่าน และการเขียน ดังที่ เห่งยง ธิ ฎือ อี (2556 : 1) กล่าวว่า การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศให้ประสบความสำเร็จขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายองค์ประกอบ องค์ประกอบที่สำคัญประการหนึ่ง คือ การรู้จักคำศัพท์ ซึ่งทำให้ผู้เรียนเข้าใจที่ผู้อื่นพูดและสามารถพูดสื่อสารกับผู้อื่นได้ เมื่อผู้เรียนมีคลังคำในภาษามากย่อมนำคำมาใช้ในการสื่อสารได้มาก น้ำทิพย์ นำเพชร (2541 : 65 อ้างถึงใน บุขรียี ฤกษ์เมือง, 2552 : 2) กล่าวว่า นักเรียนคนใดมีการพัฒนาการทางภาษาได้ดีมาตั้งแต่เด็ก คือ รู้จักคำศัพท์มากพอกับวัยของตน สามารถนำศัพท์ไปใช้ได้อย่างถูกต้อง นักเรียนคนนั้นจะเข้าใจความคิดของผู้อื่นและสิ่งแวดล้อม จนสามารถสื่อความหมายหรือแสดงความต้องการของตนให้ผู้อื่นเข้าใจได้ด้วย ซึ่งหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กำหนดคุณภาพผู้เรียนจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 กล่าวคือ มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้น การฟัง พูด อ่าน เขียน) สื่อสารตามหัวเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน อาหาร เครื่องดื่ม สิ่งแวดล้อม ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการ การซื้อขาย ลมฟ้าอากาศ การศึกษาและอาชีพ การเดินทางท่องเที่ยว การบริการ สถานที่ ภาษาและวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 3,600-3,750 คำ (คำศัพท์ที่มีระดับการใช้แตกต่างกัน) (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551 : 227)

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 (ฉบับปรับปรุง 2553) หมวด 4 แนวการจัดการศึกษา มาตรา 22 บัญญัติไว้ว่า การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุดกระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2557 : ออนไลน์) การเรียนการสอนจะเกิดผลสมบูรณ์ต่อเมื่อผู้เรียนมีความตั้งใจและสนใจทำงานต่างๆ อย่างกระตือรือร้น ถ้าผู้เรียนมีพฤติกรรมในทางตรงกันข้ามกัน แม้ผู้สอนจะมีความรู้และความสามารถในการถ่ายทอดเพียงไรก็ตามก็ยากที่จะเอาชนะอุปสรรคที่เกิดจากสภาพการณ์ที่ผู้เรียนไม่สนใจได้ เพราะฉะนั้นเพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าวนี้ ผู้สอนจึงมีความจำเป็นจะต้องหาเทคนิค ที่จะทำให้ผู้เรียนสนใจการเรียนอย่างสม่ำเสมอ นั่นคือ เทคนิคการจูงใจให้ผู้เรียนสนใจในการเรียน รวมทั้งหลักและวิธีการต่างๆ เพื่อเพิ่มแรงจูงใจให้เกิดขึ้นในการจัดการเรียนการสอนในการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศแนวคิดการจัดการเรียนรู้ PLEARN (PLAY + LEARN) เป็นเทคนิคหรือวิธีการสอนอย่างหนึ่ง ซึ่งสามารถสร้างแรงจูงใจในการเรียนและตอบสนองความต้องการของนักเรียนได้ ดังนั้น ครูผู้สอนจำเป็นต้องหาวิธีการต่างๆ เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนของตนเองเพื่อให้การเรียนรู้เกิดความสุขสนาน และเกิดความคงทนของความรู้ส่งผลให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะสำคัญของผู้เรียนตามแนวพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติพ.ศ. 2542 (ฉบับปรับปรุง 2553) “ดี เก่ง มีสุข” ดังที่ ประนอม สุรัสวดี (2539 : 32 อ้างถึงใน บุขรียี ฤกษ์เมือง, 2552 : 3) กล่าวว่า การเรียนการสอนภาษานั้น ครูผู้สอนน่าจะทำให้การเรียนการสอนสนุกสนาน เพราะภาษาเป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับชีวิตจริง ครูจึงควรใช้กิจกรรมเพื่อชักจูงใจให้นักเรียนอย่างสนุกสนาน ไปพร้อมๆ

กับการเรียนรู้ ซึ่งนำไปสู่การนำภาษาไปใช้อย่างได้ผล นั่นคือ การใช้กิจกรรมเกม เพราะเกมทำให้นักเรียนเรียนอย่างสนุกสนาน นักเรียนทุกคนที่มีส่วนร่วมในกิจกรรมที่ครูจัดขึ้น เป็นการช่วยเสริมการเรียนรู้ในเรื่องของคำศัพท์ได้เป็นอย่างดี

ในการจัดการเรียนการสอนภาษาเวียดนามโรงเรียนคำเพิ่มพิทยา ได้จัดทำหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนคำเพิ่มพิทยา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ-ภาษาเวียดนาม) พุทธศักราช 2553 (ฉบับปรับปรุง 2558) เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมให้แก่ นักเรียนของโรงเรียนสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ได้กำหนดให้นักเรียนเรียนรายวิชาภาษาเวียดนามเบื้องต้น 1 (ต31203) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/3 จำนวน 0.5 หน่วยกิต และใช้เวลาในการจัดการเรียนการสอน จำนวน 1 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ จึงไม่เพียงพอต่อการเรียนรู้และพัฒนาด้านคำศัพท์ภาษาเวียดนามสำหรับนักเรียน เพื่อทำให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/3 มีคุณภาพตามหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนคำเพิ่มพิทยา กำหนด กล่าวคือ นักเรียนมีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ(เน้นการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน) สื่อสารตามหัวข้อเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน อาหาร เครื่องดื่ม ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 1,050-1,200 คำ (คำศัพท์ที่มีระดับการใช้แตกต่างกัน)

จากปัญหาและแนวทางการสอนคำศัพท์ต่างๆ เพื่อพัฒนาทักษะด้านคำศัพท์ของนักเรียนอีกทั้ง ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 ผู้ศึกษาค้นคว้าได้ทำการจัดการเรียนการสอนรายวิชาภาษาเวียดนามเบื้องต้น 1 (ต31203) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/3 จึงสนใจที่จะศึกษาค้นคว้าการพัฒนาเกมปริศนาอักษรไขว้เพื่อส่งเสริมความสามารถในการจดจำคำศัพท์ภาษาเวียดนามในชีวิตประจำวัน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/3 เนื่องมาจากการสอนคำศัพท์โดยใช้เกมปริศนาอักษรไขว้จะทำให้ นักเรียนสนุกสนาน เพลิดเพลิน อยากรู้ อยากรูเห็น โดยเฉพาะอย่างยิ่งทำให้นักเรียนได้เรียนรู้คำศัพท์มากขึ้นจดจำคำศัพท์ได้ดีและสามารถนำไปใช้ได้ทั้งในการฟัง พูด อ่านและเขียนต่อไปในอนาคต

คำถามการศึกษาค้นคว้า

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้ศึกษาค้นคว้าได้กำหนดคำถามการศึกษาค้นคว้า ไว้ดังนี้

1. เกมปริศนาอักษรไขว้เพื่อส่งเสริมความสามารถในการจดจำคำศัพท์ภาษาเวียดนามในชีวิตประจำวัน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/3 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดหรือไม่
2. ความสามารถในการจดจำคำศัพท์ภาษาเวียดนามหลังการใช้เกมปริศนาอักษรไขว้เพื่อส่งเสริมความสามารถในการจดจำคำศัพท์ภาษาเวียดนามในชีวิตประจำวัน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/3 สูงกว่าก่อนใช้เกมปริศนาอักษรไขว้หรือไม่
3. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมปริศนาอักษรไขว้เพื่อส่งเสริมความสามารถในการจดจำคำศัพท์ภาษาเวียดนามในชีวิตประจำวัน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/3 อยู่ในระดับใด

วัตถุประสงค์ของการศึกษาค้นคว้า

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้ศึกษาค้นคว้าได้กำหนดวัตถุประสงค์ของการศึกษาค้นคว้าไว้ดังนี้

1. เพื่อจัดทำเกมปริศนาอักษรไขว้เพื่อส่งเสริมความสามารถในการจดจำคำศัพท์ภาษาเวียดนามในชีวิตประจำวัน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/3 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 และมีค่าดัชนีประสิทธิผลมากกว่าร้อยละ 50
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการจดจำคำศัพท์ภาษาเวียดนามหลังการใช้เกมปริศนาอักษรไขว้เพื่อส่งเสริมความสามารถในการจดจำคำศัพท์ภาษาเวียดนามในชีวิตประจำวัน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/3
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมปริศนาอักษรไขว้เพื่อส่งเสริมความสามารถในการจดจำคำศัพท์ภาษาเวียดนามในชีวิตประจำวัน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/3

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

1.1 กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/3 แผนการเรียนภาษาอังกฤษ-ภาษาเวียดนาม ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 9 คน โรงเรียนคำเพิ่มพิทยาศาสตร์ อำเภอกงหรา จังหวัดสุราษฎร์ธานี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23

2. เนื้อหา

2.1 เนื้อหาที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นเนื้อหาภาษาเวียดนามตามหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนคำเพิ่มพิทยาศาสตร์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ-ภาษาเวียดนาม) พุทธศักราช 2553 (ฉบับปรับปรุง 2558) ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

3. ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง

3.1 ทดสอบวัดความสามารถในการจดจำคำศัพท์ภาษาเวียดนาม ก่อนเรียน 60 นาที (สอบนอกชั่วโมงเรียน)

3.2 ดำเนินการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมปริศนาอักษรไขว้เพื่อส่งเสริมความสามารถในการจดจำคำศัพท์ภาษาเวียดนามในชีวิตประจำวัน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/3 จำนวน 18 ชั่วโมง

3.3 ทดสอบความสามารถในการจดจำคำศัพท์ภาษาเวียดนาม หลังเรียน 60 นาที (สอบนอกชั่วโมงเรียน)

4. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

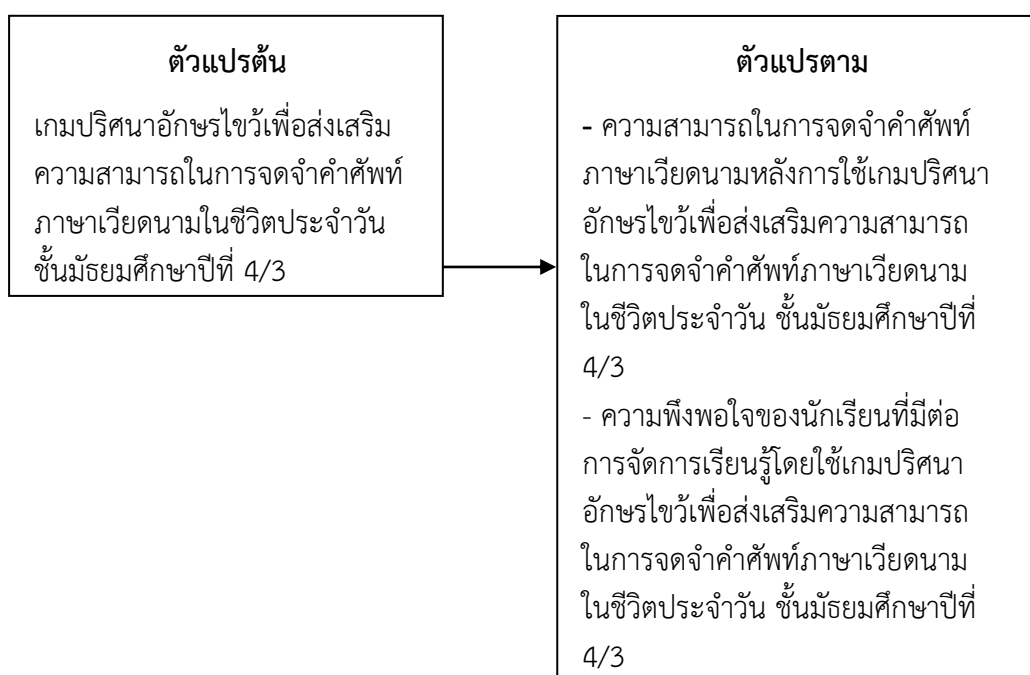
4.1 ตัวแปรต้น คือ เกมปริศนาอักษรไขว้เพื่อส่งเสริมความสามารถในการจดจำคำศัพท์ภาษาเวียดนามในชีวิตประจำวัน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/3

4.2 ตัวแปรตาม คือ

1) ความสามารถในการจดจำคำศัพท์ภาษาเวียดนามหลังการใช้เกมปริศนาอักษรไขว้เพื่อส่งเสริมความสามารถในการจดจำคำศัพท์ภาษาเวียดนามในชีวิตประจำวัน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/3

2) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมปริศนาอักษรไขว้เพื่อส่งเสริมความสามารถในการจดจำคำศัพท์ภาษาเวียดนามในชีวิตประจำวัน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/3

กรอบแนวคิดในการศึกษาค้นคว้า

แผนภูมิที่ 1 กรอบแนวคิดในการศึกษาค้นคว้า

นียมศัพท์เฉพาะ

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้ศึกษาค้นคว้าได้นียมศัพท์เฉพาะ ไว้ดังนี้

1. เกมปริศนาคำศัพท์เพื่อส่งเสริมความสามารถในการจดจำคำศัพท์ภาษาเวียดนามในชีวิตประจำวัน หมายถึง เกมปริศนาคำศัพท์เพื่อส่งเสริมความสามารถในการจดจำคำศัพท์ภาษาเวียดนามในชีวิตประจำวัน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/3 ซึ่งผู้ศึกษาจัดขึ้นเพื่อใช้ในการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความสามารถในการจดจำคำศัพท์ภาษาเวียดนามในชีวิตประจำวัน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/3 โดยวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สาระการเรียนรู้ จุดประสงค์การเรียนรู้ ซึ่งมีความเหมาะสมกับสภาพบริบทของผู้เรียน รวมทั้งสิ้น 9 ชุด ได้แก่

ชุดที่ 1 เรื่อง ร่างกาย

ชุดที่ 2 เรื่อง ผัก

ชุดที่ 3 เรื่อง ผลไม้

ชุดที่ 4 เรื่อง อาหาร

ชุดที่ 5 เรื่อง เครื่องดื่ม

ชุดที่ 6 เรื่อง สี

ชุดที่ 7 เรื่อง เครื่องใช้ไฟฟ้า

ชุดที่ 8 เรื่อง สัตว์

ชุดที่ 9 เรื่อง อุปกรณ์ภายในบ้าน

2. แบบทดสอบวัดความสามารถในการจดจำคำศัพท์ภาษาเวียดนาม หมายถึง แบบทดสอบวัดความสามารถในการจดจำคำศัพท์ภาษาเวียดนามหลังการใช้เกมปริศนาคำศัพท์เพื่อส่งเสริมความสามารถในการจดจำคำศัพท์ภาษาเวียดนามในชีวิตประจำวัน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/3 ที่ผู้ศึกษาค้นคว้าสร้างขึ้น เป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ มีคุณภาพตามเกณฑ์ที่เหมาะสมด้านความยากง่ายรายข้อ อำนาจจำแนกรายข้อ ความเที่ยงตรงตามเนื้อหา โดยผู้เชี่ยวชาญทางการวัดผลและการสอนภาษาเวียดนาม และค่าความเชื่อมั่นที่ตรวจสอบความเชื่อมั่นของข้อสอบทั้งฉบับ

3. ความสามารถในการจดจำคำศัพท์ภาษาเวียดนาม หมายถึง ความสามารถของผู้เรียนที่จะระลึกได้ถึงคำศัพท์ภาษาเวียดนามหลังการใช้เกมปริศนาคำศัพท์เพื่อส่งเสริมความสามารถในการจดจำคำศัพท์ภาษาเวียดนามในชีวิตประจำวัน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/3 สามารถวัดความสามารถในการจดจำคำศัพท์ภาษาเวียดนามของผู้เรียนได้จากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการจดจำคำศัพท์ภาษาเวียดนามที่ผู้ศึกษาค้นคว้าสร้างขึ้นเป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

4. ประสิทธิภาพของเกมปริศนาคำศัพท์เพื่อส่งเสริมความสามารถในการจดจำคำศัพท์ภาษาเวียดนามในชีวิตประจำวัน หมายถึง เกณฑ์ที่ใช้ในการกำหนดประสิทธิภาพของเกมปริศนาคำศัพท์เพื่อส่งเสริมความสามารถในการจดจำคำศัพท์ภาษาเวียดนามในชีวิตประจำวัน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/3 โดยผู้ศึกษาค้นคว้าได้ตั้งเกณฑ์ไว้ 80/80 คือ

80 ตัวแรก (E₁) หมายถึง คะแนนเฉลี่ยที่นักเรียนสามารถทำกิจกรรมระหว่างเรียน ได้ถูกต้องร้อยละ 80

80 ตัวหลัง (E₂) หมายถึง คะแนนเฉลี่ยที่นักเรียนสามารถทำแบบทดสอบ วัดความสามารถในการจดจำคำศัพท์ภาษาเวียดนามได้ถูกต้องร้อยละ 80

5. ดัชนีประสิทธิผล หมายถึง ความรู้ที่นักเรียนได้รับเพิ่มขึ้นหลังจากได้รับการฝึก ประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้เกมปริศนาอักษรไขว้เพื่อส่งเสริมความสามารถในการจดจำคำศัพท์ ภาษาเวียดนามในชีวิตประจำวัน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/3 โดยประเมินจากความแตกต่างของ คะแนนทดสอบวัดความสามารถในการจดจำคำศัพท์ภาษาเวียดนามก่อนเรียนและคะแนนทดสอบ วัดความสามารถในการจดจำคำศัพท์ภาษาเวียดนามหลังเรียน

6. ความพึงพอใจของนักเรียน หมายถึง ความรู้สึกของนักเรียนในลักษณะที่ชอบ หรือไม่ชอบที่มีต่อเกมปริศนาอักษรไขว้เพื่อส่งเสริมความสามารถในการจดจำคำศัพท์ภาษาเวียดนาม ในชีวิตประจำวัน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/3 โดยวัดจากแบบวัดความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้เกมปริศนาอักษรไขว้เพื่อส่งเสริมความสามารถในการจดจำคำศัพท์ภาษาเวียดนาม ในชีวิตประจำวัน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/3 ที่ผู้ศึกษาค้นคว้าสร้างขึ้น

7. นักเรียน หมายถึง นักเรียนผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4/3 แผนการเรียนภาษาอังกฤษ-ภาษาเวียดนาม ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนคำเพิ่มพิทย อาเภอภูพาน จังหวัดสกลนคร

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้เกมปริศนาอักษรไขว้เพื่อส่งเสริมความสามารถในการจดจำคำศัพท์ภาษาเวียดนาม ในชีวิตประจำวัน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/3 ที่มีประสิทธิภาพ 80/80 ตามเกณฑ์มาตรฐาน และมีค่าดัชนี ประสิทธิภาพมากกว่าร้อยละ 50

2. นักเรียนมีความสามารถในการจดจำคำศัพท์ภาษาเวียดนามและมีความรู้เรื่อง คำศัพท์ภาษาเวียดนามหลังการใช้เกมปริศนาอักษรไขว้เพื่อส่งเสริมความสามารถในการจดจำคำศัพท์ ภาษาเวียดนามในชีวิตประจำวัน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/3 หลังเรียนสูงขึ้น

3. ผลการศึกษาในครั้งนี้จะเป็นประโยชน์อย่างมากสำหรับนักเรียนและครูผู้สอน ภาษาเวียดนาม ในการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาเวียดนาม มีสื่อการเรียนการสอนที่มี ประสิทธิภาพและแนวทางที่ชัดเจนในการจัดการเรียนการสอนภาษาเวียดนาม รวมทั้ง เป็นแนวทาง ในการสร้างเกมปริศนาอักษรไขว้เพื่อพัฒนาความสามารถการจดจำคำศัพท์ภาษาเวียดนามในหัวข้อ อื่นๆ